

Sygn. akt VI RC 1049/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Ewa Sulima

Protokolant : sekr.sądowy Anna Dolata

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2016 roku w Bydgoszczy

na rozprawie sprawy

z powództwa J. W.

przeciwko K. W.

o ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej małżeńskiej

1. ustanawia z dniem 04.09.2015 roku rozdzielność majątkową małżeńską między stronami, które zawarły związek małżeński w dniu 17.02.2007 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w U., zapisany w księdze małżeństw za nr (...),
2. oddala powództwo z pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 577 zł (pięćset siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem poniesionych kosztów procesu.

SSR Ewa Sulima

Sygn. akt VI RC 1049/15

UZASADNIENIE

W dniu 28 grudnia 2015 roku do tutejszego sądu wpłynął pozew J. W., w którym domagał się on ustanowienia z dniem 1 lutego 2015 roku rozdzielności majątkowej z pozwaną K. W. wynikającą z zawarcia przez nich małżeństwa w dniu 17 lutego 2007 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w U., wskazując, że od lutego 2015 roku strony zerwały w całości więź gospodarczą i nie są w stanie dojść do porozumienia w kwestiach majątkowych.

W odpowiedzi na pozew pozwana K. W. wniosła o oddalenie powództwa w całości wskazując, że nie zaszły żadne ważne powody przemawiające za ustanowieniem między stronami ustroju rozdzielności majątkowej, ani tym bardziej takie, które uzasadniałyby ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą wsteczną.

Po przeprowadzeniu postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

J. W. i K. W. w dniu 17 lutego 2007 roku zawarli związek małżeński. W dniu 4 września 2015 roku do Sądu Okręgowego w Bydgoszczy wpłynął pozew K. W. o rozwód. Sprawa jest w toku.

okoliczności bezsporne

Małżonkowie są obciążeni kredytem hipotecznym. Rata wynosi ok. 2.200 zł. Mieszkają wspólnie wraz z dwiema córkami. Poza kredytem hipotecznym nie mają innych wspólnych zobowiązań. Ratę kredytu hipotecznego oraz rachunki za dom opłaca powód, gdyż tak postanowiły strony od początku trwania związku małżeńskiego. Fakt ten wynikał z różnicy dochodów pomiędzy stronami. Dom nie jest wykończony. Wymaga nakładów finansowych. Małżonkowie są także właścicielami dwóch samochodów, z czego każdy ponosi koszt utrzymania tego samochodu, który użytkuje. Mają osobne konta bankowe. Nigdy nie mieli wspólnego konta. Do 2015 roku rozliczali się wspólnie przed Urzędem Skarbowym. Za 2015 rok każde z małżonków rozliczyło się osobno.

Strony mają dwie córki. Małoletnie jedzą obiady w szkole, za które płaci pozwana. Kupuje też córkom żywność i odzież oraz opłaca opiekunkę. Powód płaci za zajęcia dodatkowe córek tj. za judo i język angielski.

Małżonkowie nigdy nie uzgadniali wspólnie wydatków, poza okresem na początku małżeństwa, kiedy rozpoczęli budowę domu. Od 2012 roku nie dokonują wspólnie żadnych decyzji dotyczących zarządu majątkiem. Powód bez wiedzy żony zmienił samochód, kupował sprzęt RTV, meble. Pomiedzy małżonkami nigdy też nie było prawidłowej komunikacji. Każdy dokonywał wydatków we własnym zakresie. Pracują razem, jednak do pracy dojeżdżają osobno.

Sytuacja stron zmieniła się od złożenia pozwu o rozwód. Od tego czasu każdy z małżonków we własnym zakresie dokonuje zakupu żywności. Od tego też czasu pozwana z własnej inicjatywy przekazuje mężowi co miesiąc kwotę 500 zł na koszty związane z utrzymaniem domu. Strony ze sobą nie rozmawiają. Porozumiewają się przez sms.

dowód: wydruki z konta k. 16-17; przesłuchanie świadka E. W. k. 30-31; przesłuchanie świadka M. P. (1) k. 31; przesłuchanie świadka Ł. I. k. 31-31v; przesłuchanie świadka P. H. k. 31v-32; przesłuchanie świadka M. S. k. 32; przesłuchanie powoda J. W. k. 36-37; przesłuchanie pozwanej K. W. k. 37-37v

Sąd zważył, co następuje:

Wyżej przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności. Dokonując oceny całości zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd kierował się regułami wynikającymi z normy art. 233 § 1 kpc, tj. własnym przekonaniem oraz nakazem wszechstronnego rozważenia całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, a ponadto zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się również na dowodzie z przesłuchania stron – powoda J. W. i pozwanej K. W. oraz świadków P. H., Ł. I., M. P. (2), M. S. i E. W..

Zeznania wszystkich świadków oraz zeznania stron Sąd uznał za wiarygodne z uwagi na ich spójny charakter, co do okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wszyscy zeznali, że małżonkowie nie potrafią porozumiewać się w kwestiach dotyczących zarządu majątkiem i każdy z nich podejmuje decyzje samodzielnie. Wszyscy wskazali także, że strony już od około 2012 roku są w coraz gorszych relacjach, a od zawiśnięcia sprawy rozwodowej w ogóle ze sobą nie rozmawiają. Odmienności w zeznaniach świadków dotyczyły okoliczności nie mających znaczenia dla niniejszej sprawy, tj. powodów rozpadu małżeństwa i wynikały z subiektywnych ocen jak również z emocjonalnego zaangażowania w sprawę.

Stosownie do treści art. 52 § 1 kro z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej, z kolei § 2 stanowi, że rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Instytucja zniesienia ustanowienia rozdzielnosci majątkowej jest fragmentarycznym rozwiązaniem w sferze kształtowania małżeńskich stosunków prawno-majątkowych i w ramach tego postępowania szczególnego znaczenia nabierają właśnie prawno-majątkowe aspekty stosunków między małżonkami. Wspólność ustawowa małżeńska ma na celu zabezpieczenie finansowe rodziny w sytuacji, gdy każdy z małżonków współdziała w zarządzie majątkiem

dorobkowym. Kiedy jednak z racji animozji istniejących między małżonkami takie współdziałanie nie istnieje, nie jest pożądane dalsze utrzymywanie tej wspólności. Brak komunikacji pomiędzy małżonkami, nawet w sytuacji gdy zamieszkują wspólnie uniemożliwia zarówno zarząd majątkiem wspólnym, powiększanie tego majątku, jak też czerpanie z niego pożytków niezbędnych do pokrywania kosztów utrzymywania rodziny. Dobro rodziny, przynajmniej w jego materialnym aspekcie wskazuje, że celowe jest zniesienie w takiej sytuacji wspólności ustawowej. W judykaturze od dawna przyjęto, że stan faktycznej separacji między małżonkami stanowi ważny powód do zniesienia wspólności ustawowej (por. orzeczenie SN z dnia 06 listopada 1972 roku, OSNCP 1973/6/113, orzeczenie SN z dnia 28 maja 1973 roku, OSNCP 1974/4/65). Ważnymi powodami w rozumieniu art. 52 § 1 kro są zatem takie sytuacje, które w konkretnych okolicznościach faktycznych powodują, że dalsze trwanie wspólności majątkowej między małżonkami pociąga za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły również rodziny. Jako przykłady ważnych powodów doktryna wymienia: trwonienie majątku wspólnego na skutek hulawczego sposobu życia, alkoholizm, rażącą niegospodarność czy też właśnie separację faktyczną małżonków.

W wyroku z dnia 17.12.2000 roku sygn. II CKN 401/00 Sąd Najwyższy podał, że jednym z ważnych powodów w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. jest długotrwała separacja małżonków, mająca swe źródło w nieporozumieniach między nimi, która sprawia, że małżonkowie tracą zdolność wykonywania aktów zarządu majątkiem wspólnym.

Zadaniem Sądu w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy pomiędzy małżonkami nastąpiły takie okoliczności, które uzasadniałyby ustanowienie rozdzielnności majątkowej, jeśli tak to kiedy te okoliczności nastąpiły.

Powód domagał się ustanowienia rozdzielnności majątkowej z dniem 1 lutego 2015 roku. Powódka wnosila o oddalenie powództwa.

W tym miejscu należy odnieść się do zasady rozkładu ciężaru dowodu. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Rolą powoda było więc udowodnienie, że od lutego 2015 roku nastąpiły okoliczności, które uzasadniałyby uwzględnienie powództwa w całości. Zdaniem Sądu okoliczność ta przez powoda nie została udowodniona. Powód nie wykazał, co istotnego wydarzyło się od 1 lutego 2015 roku w życiu małżonków, przez co ich więź gospodarcza została zerwana i przestali ze sobą rozmawiać w kwestiach zarządu majątkiem. Wręcz przeciwnie, z pozwu o rozwód wynika, że lutym 2015 roku powód przeprosił pozwaną w listach i pozwana rozważała kontynuowanie związku. Okoliczności tej J. W. nie zaprzeczył. Ponadto również na początku 2015 roku małżonkowie wspólnie uzgodnili, że pozwana będzie opłacać przedszkole córki, więc jakieś decyzje wspólnie podejmowali.

W ocenie Sądu wiele aspektów, które powód podnosił w ramach swojej argumentacji uzasadniającej jego żądanie, faktycznie istniało od początku trwania związku małżeńskiego i było wynikiem wzajemnych ustaleń. Strony od początku małżeństwa miały odrębne konta. Poza decyzjami dotyczącymi budowy domu do 2012 roku nie podejmowały wspólnie innych decyzji. Powód samodzielnie dokował zakupów powiększających majątek wspólny. Wynikało to z modelu związku, jaki przyjęli w swoim małżeństwie. Od początku trwania małżeństwa powód płacił ratę kredytu i rachunki za dom. Podział ten był logiczny i rozsądny, z uwagi na różnice w dochodach małżonków. Strony współdziałały - przynajmniej częściowo - ekonomicznie przy ponoszeniu kosztów utrzymania dzieci i w tej mierze również w jakiś sposób się porozumieli.

Sąd doszedł do przekonania, że strony obecnie nie są w stanie wspólnie zarządzać majątkiem wspólnym i sytuacja taka ma miejsce od zawiśnięcia sprawy rozwodowej. Od tego bowiem czasu strony przestały ze sobą rozmawiać, kontaktują się przez sms. Zamieszkują wprawdzie razem, ale faktycznie prowadzą odrębne gospodarstwa domowe. Brak jakiegokolwiek komunikacji pomiędzy małżonkami od tego czasu niewątpliwie uniemożliwia podejmowanie decyzji majątkowych i taka sytuacja dla dobra obu stron nie może mieć miejsca.

Z powyższych przyczyn Sąd uznał, iż zasadne jest ustanowienie pomiędzy małżonkami rozdzielnności majątkowej od dnia złożenia pozwu w sprawie rozwodowej, tj. od dnia 4 września 2016 roku, a w pozostałym zakresie powództwo należy oddalić.

W oparciu o art. 98 kpc sąd obciążył pozwaną kosztami procesu z uwagi na wynik sprawy w kwocie 577 zł, na co składa się opłata w wysokości 200 zł, koszty zastępstwa procesowego, które na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z § 7 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wynoszą 360 zł, oraz kwota 17 tytułem, opłaty za pełnomocnictwo.

SSR Ewa Sulima